

TOLV TUNGE TOMMELFINGRE

Signe Dige Ladefoged 3bk1

Gennem de sidste uger har vi arbejdet på en skulptur af vores tommelfinger. Skulpturen er startet som en klump ler, hvorefter den er blevet formet til hver vores tommelfinger. De første par gange havde vi fokus på formen og sørgede for, at proportionerne stemte overens med vores egen finger. Dog er det svært at sige, at skulpturerne er tro kopier af vores egne tommelfinger, for som det nok er svært at overse, så er skulpturerne lavet i en væsentlig større skala end størrelsen på en rigtig menneskelig tommefinger. Størrelsen på skulpturen skaber mulighed for at øge detaljeringsgraden. Derfor har vi brugt meget tid på at skabe fordybninger og markere neglen, som ikke kun fremmer detaljeringsgraden, men også gør skulpturen mere levende og interessant. På samme måde har vi forsøgt at gøre overfladen mindre glat, med tanke på at skabe en hud-lignende effekt, som gør skulpturen mere realistisk. Denne tilgang til skulpturens udseende, har vi hentet fra realismen eller mere specifikt Ron Mueck, som har lavet "Boy" (1999) der står udstillet på AROS. Mueck arbejder med at give sine skulpturer et meget realistisk udseende, da han gerne vil beskrive den indre psykologiske tilstand. Det er derfor ikke farvevalg eller udfordrende stil, der fanger øjet, men skulpturerne lægger op til spekulation med tanke på noget dybere end det man kan se med det blotte øje. For at udfordre tommelfinger skulpturerens realisme, har vi udover at ændre skalaen, også malet dem i meget skarpe og knap så realistiske farver. Her har vi ladet os inspirere af PopArt, mere specifikt Andy Warhol, der er kunstneren bag den verdensberømte "Marilyn Diptykon" (1962). Warhol er kendt for sine eksperimenterende farvevalg, som udfordrer det simple og æstetiske. I modsætning til Mueck fastslår Warhol, at han kun beskæftiger sig med overfladen. Ved at male de ellers detaljerede og relativt realistiske tommelfingre med stærke og meget iøjnefaldende farver, provokerer vi det velkendte og behagelige udtryk, som skaber en dragende kontrast. På denne måde får skulpturen flere dimensioner, og de sætter dermed også spørgsmålstegn ved det ideelle og det surrealistiske.

